

Република Србија
УПРАВНИ СУД
6 У 399/15
31.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма Јовановић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, чији је правни следбеник Републички геодетски завод, ради поништаја решења број 952-01-03078/2014-06 од 18.11.2014. године, у предмету из катастра, у нејавној седници већа, одржаној дана 31.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем поништено је решење Републичког геодетског завода-Службе за катастар непокрености Београд 2, број 952-04-040-3651/13 од 22.04.2014. године и предмет враћен првостепеном органу да у поновном поступку одлучи о овој управној ствари у смислу примедби изнетих у образложењу овог решења. Ожалбеним решењем од 22.04.2014. године одбачен је захтев тужиоца за провођење промене у бази података катастра непокретности за КО ..., који се односи на упис права својине на објекту изграђеном на к.п. бр. ... КО ..., на основу Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе ("Сл. гласник РС", бр. 25/13).

У тужби поднетој Управном суду, дана 12.01.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих разлога прописаних Законом о управним споровима, наводећи да је самоиницијативно поднео допуну на његов предмет број 952-04-040-3651/2013 под бројем 952-02-5-72/14, а како није добио никакав одговор, односно поновно решење, поднео је тужбу јер сматра да је требало да добије решење од Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокрености КО ..., с обзиром на Закон о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на поднету тужбу, тужени орган, чији је правни следбеник Републички геодетски завод, остао је при разлозима изнетим у оспореном решењу и образложио је да је ожалбено решење неправилно, у смислу одредбе члана 199. Закона о општем управном поступку, па је стога потребно ожалбено решење поништити због чега је

донео одлуку у складу са чланом 232. став 2. Закона о општем управном поступку.

Управни суд је у смислу чл. 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и разлога образложења оспореног решења произлази, да је Служба за катастар непокретности Београд 2, у управном поступку поступила по захтеву тужиоца да се по Закону о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, дозволи упис права својине на објекту изграђеном на катастарској парцели број ... КО Првостепени орган је донео одлуку којом се предметни захтев одбацује као неуредан, у смислу члана 126. став 3. Закона о државном премеру и катастру, будући да подносилац захтева није поступио по закључку првостепеног органа, односно да ни накнадно није доставио исправу за упис, којом доказује постојање правног континуитета између лица у чију корист се упис тражи и уписаног претходника, у смислу одредбе члана 2. Закона о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе (“Службени гласник РС” број 25/13). Тужени налази да је у поступку утврђено да се захтев тужиоца односи на упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, на означеној катастарској парцели ... КО ..., сходно Закону о посебним условима за упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, па како је утврђено да предметне непокретности нису уписане у лист непокретности број ..., те да су уз захтев достављене исправе у смислу одредбе члана 74. став 2. и 3. Закона о државном премеру и катастру. Сходно наведеном, тужени налази да је образложење ожалбеног решења неправилно у смислу одредбе члана 199. Закона о општем управном поступку, јер не садржи утврђено чињенично стање, ни правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, јер није утврђено на којим се исправама заснива предметни захтев тужиоца, што се из достављених исправа утврђује, нити су дати разлози који упућују на одлуку каква је донета. Стога је тужени констатовао да је донето неправилно решење, које је требало поништити, а да ће недостатке тог првостепеног решења брже и економичније отклонити првостепени орган, па је донео одлуку на основу члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд је нашао да истим није повређен закон на штету тужиоца. Ово са разлога, што је одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97, 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), прописано да ако другостепени орган нађе да су у првостепеном поступку чињенице непотпуно и погрешно утврђене, односно да се није у поступку водило рачуна о правилима поступка који су од утицаја на решење ствари, у том случају ће, уколико сматра да ће првостепени орган лакше и брже отклонити недостатке, поништити првостепено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак, а првостепени орган је у обавези да у поновном поступку у свему поступи по примедбама изнетим у образложењу оспореног решења, а потом донесе закониту одлуку.

Према наведеном, тужилац ће имати могућност да у поновном поступку пред

управним органима штити своја права и законом заштићени интерес, па се стога наводи тужиоца у тужби оцењују неоснованим и без утицаја на другачије решење ове управне ствари.

Суд је ценио тужбене наводе, али налази да су исти без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази који би, да су били цењени, довели до другачије одлуке у овој управној ствари.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр.111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 31.03.2016. године, 6 У 399/15

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП